

Список використаних джерел

1. Гарбера О.Є. Основні теоретичні та практичні аспекти інноваційної діяльності в туристичному господарстві України / О.Є.Гарбера // Інвестиції: практика та досвід. – 2009. – № 23. – С.29-31.
2. Матеріали Всесоюзної науково-практичної конференції «Актуальні аспекти економіки, менеджменту та інновацій» [Текст]. – Нижній Новгород: НГТУ ім. Р.О. Алексєєва, 2010.
3. Жураєва К.А. Інноваційні технології у туризмі. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.geograf.com.ua>.

ОСОБИСТІСНІ ЯКОСТІ КЕРІВНИКА ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ

Т.В. Гапанюк, студент

Буняк Н.М., к.е.н., доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Ефективність діяльності більшість сучасних підприємств залежить від реалізації економічних і соціальних завдань, що стоять перед ними. Вирішення цих питань є впровадження інновацій. У зв'язку з цим інновації стають головним чинником розвитку і додатковою вартістю будь-якого товариства. Кінцевий результат інноваційної діяльності залежить від людського фактора, а саме від якостей керівника. Управління інноваціями вимагає спеціальних вмінь. Найбільш ефективно управляти невизначеностями, властивими інноваціям, можна лише за допомогою кваліфікованого менеджера, якому притаманні безліч ділових якостей.

У сучасному середовищі, набуло поширення такий термін як керівник-інноватор – особа, яка керує та ініціює розробку та впровадження інновацій і відповідає за їх реалізацію. Його трудова діяльність – це застосування навичок, знань, цінностей, здібностей, мислення, якостей для досягнення стратегічних цілей підприємства, та здійснення ефективної інноваційної діяльності [1].

Кожна людина – індивід, у кожній своя думка, своє бачення ситуації, тому у будь-якому випадку розв'язання проблем чи прийняття рішення у кожного різне. В загальному, керівник-інноватор, повинен володіти такими якостями, як стресостійкістю, комунікабельністю, бути людиною творчою, відповідальною.

Керівник повинен вміти впливати на людей, використовувати закон психологічного впливу.

Менеджер, на якого покладено управління інноваційною діяльністю на підприємстві, виконує безліч функцій різної складності. Для ефективної їх реалізації, інноваційний менеджер застосовує свої особистісні якості, які притаманні різним ситуаціям.

Управління інноваційною діяльністю на підприємстві передбачає:

- прогноз ситуації на ринку, допоможе здійснити менеджер який має здібності до аналізу, прогнозу, вміє самостійно приймати рішення, не боїться відповідальності, точно визначає потрібну інформацію. Це все дасть змогу оцінити ситуацію на даний момент та зробити прогноз на майбутнє;

- розроблення інноваційних цілей розвитку підприємства, допоможуть такі риси, як кмітливість, винахідливість, оригінальність мислення, ерудованість, здатність передбачати та пристосовуватись до ситуацій. Менеджер, який володіє такими якостями, швидко зорієнтується у ситуації, чітко пояснить своє рішення, та приведе аргументи їх доцільності;

- управління персоналом, у цьому випадку знадобляться такі якості, як доміантність (вплив на підлеглих), комунікабельність, емоційна врівноваженість, стресостійкість. Поєднання цих особистісних якостей, допоможуть менеджеру інновацій, справлятися зі своїм персоналом, тримати дисципліну та виконувати усі завдання;

- формування інноваційного та інвестиційного портфелів потребує значних зусиль менеджера, але з особистісними якостями такими, як сміливість, схильність до розумного ризику, незалежність, вмінню передбачати ситуацію, обізнаність у справі, цей процес не є вже таким складним;

- аналіз інноваційного потенціалу підприємства, успішно здійснить менеджер який швидко орієнтується у ситуації, вміє оцінити реальний стан підприємства, здібний до прогнозування, має швидку реакцію на зміни. Сукупність цих якостей у менеджера, дасть можливість якісно провести аналіз інноваційного потенціалу підприємства.

Усі наведені вище особистісні якості, не можуть бути притаманні одному менеджерові, але є риси, якими повинен обов'язково володіти менеджер для ефективного управління інноваціями, а саме :

- далекоглядність (передбачати те, що може статися в майбутньому);
- відповідальність (відповідати за кожен свій зроблений крок);
- спостережливість (бути в курсі усіх подій що відбуваються навколо);

- обережність (бути обережним, але не затягувати з обдумуванням);
- рішучість (приймання рішень не обходиться без твердої рішучості);
- оригінальність (відрізнятися від інших);
- цілеспрямованість (бути фанатом своєї справи);
- гнучкість (подивитись на ситуацію з іншого боку);
- новаторство (швидко пристосовуватись до змін на сучасному ринку);
- зосередженість (виділяти те над чим потрібно працювати перш за все).

На нашу думку, роль людського фактора в інноваційному процесі настільки велика, що неухвага до цього аспекту може звести нанівець будь-які зусилля. Якщо керівник-інноватор, не знаходиться у відповідному психологічному стані, не відчуває потреби в творчих зусиллях, не усвідомлює чіткий причинно-наслідковий зв'язок між власною інноваційною активністю і матеріальним добробутом як своїм, так і підприємства, то ніякі заходи щодо стимулювання інновацій, що реалізуються, не принесуть позитивних результатів [2].

Отже, особистісні якості керівника, під час управління інноваціями, мають великий вплив, адже керівництво підприємства управляє усіма функціями, пов'язаними з ним. Тому керівник із якостями відповідальності, творчими здібностями, стресостійкістю та професіоналізмом, неодмінно приведе підприємство на високий рівень, та зміцнить її позиції на ринку.

Список використаних джерел

1. Кузьмін О.Є. Особливості трудової діяльності керівника-інноватора / О.Є. Кузьмін, Н.О. Колінко // Економічна наука. – 2011. – № 6. – С. 45-48.
2. Лисенкова Н.В. Інноваційний підхід до розвитку економічних процесів у соціокультурній сфері / Н.В. Лисенкова // Економічна наука. – 2016. – № 4. – С. 80-84.